

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Orthoniel, Judex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

bantur: omnia boum, ovium, caprarum primogenita in specie danda, jumentorum ac hominum permutanda: viclimæ pro peccato: pectus & armus omnium pacificorum: holocaustorum pelles; quæ omnia ex tam numeroso populo ingentes afferebant Sacerdotibus paucis divitias.

Quæque Tribus adit possessionem suam. c. 22.

Confectio divisionis negotio Comitibus soluta sunt. Socii trans Jordanem, quorum 40. millia sub Josue militaverant hactenus, ad suos dimissi. Cæteræ Tribus suas quæque terras & Levitæ suas civitates tam ultra quam citra Jordanem adièrunt. Imperator verò in urbe Thamnat habitavit, eamque reparavit atque munivit; cujus exemplum cæteri secuti in suis fortibus instaurarunt, quæ furore belli fuerant conquassata. Nova quoque ædificia passim extruxerunt, tam quæ communibus usibus, quam quæ privatis deservirent. Omnes denique Israëlita terræ lacte & melle manantis dulcedine in summa ubique pace frui cœperunt.

An. 2510.
Eleazar moritur & Josue. Jos. 23. & 24.

Interea moritur Eleazar summus Pontifex, eique in officio Phinees ejus filius succedit. Josue quoque cum ultimos vitæ suæ dies advenire cerneret, convocavit populum, hortatusque est ad exactam Legis observationem, ad serviendum Domino soli; caverent non solum connubia & amicitias cum gentibus, sed eas penitus à terris suis extirparent unâ cum aris & diis suis, ne fiant denique ipsis in ruinam; ad quæ cum respondisset populus: *Serviemus Domino, quia ipse est DEUS noster*, renovavit Josue foedus inter DEum & populum eumque dimisit. *Et post hæc mortuus est Josue servus Domini centum & decem annorum*, sepultusque in monte Ephraim. Ad imitationem Mosis scriptas reliquit res gestas sub suo Principatu. Quæ verò adduntur in fine libri Josue, addita sunt vel à Samuele vel ab Esdra; sicuti Josue ea addidit, quæ in libro Deuteronomii post mortem Mosis habentur.

Orthoniel, Judex.

Ab An. 2570.
Officium Judicum apud Israelitas.
Judicum 1.

A Morte Josue illi, qui cum summa potestate deinceps in Hebræorum Republica præerant, vocantur à S. Scriptura Judices, id est vindices populi ac defensores, quorum primum officium

officium erat bella adversus populi hostes gerere; deinde præter concilium septuaginta Seniorum Rempublicam administrantium etiam populo jus dicere. Fuerunt usque ad Saul Regem Judices: Othoniel, Aod, Samgar, Barach, Gedeon, Thola, Jair, Jephthe, Abesân, Ahialon, Abdon, Samson, Heli, Samucl. Eligebantur liberè à populo nunc ex hac nunc ex illa familia ac Tribu. Non habebant potestatem bella gerendi pro arbitrio, sed prout à DEO vel à populo ad id vocabantur; quod etsi quandoque seriùs fieret, tamen antecedentes etiam anni ad tempus eorum gubernationis referebantur. Unde & tempus Præfecturæ Othonielis à morte Josue inchoatur, licet post aliquot primum annos dicatur fuisse à Domino suscitatus, ut populum liberaret à servitute Regis Mesopotamiæ.

Paulo post mortem Josue coacta sunt communi omnium Tribuum consilio apud Sanctuarium in Silo Comitia ob Chananæorum aliorumque populorum, qui hoc nomine comprehensi intra terræ promissæ limites clauderentur, reliquias. Cùmque decretum esset, singulas Tribus sigillatim hæreditatem suam à veteribus incolis perpurgare debere, dubitarum ulterius fuit, quænam Tribus reliquis exemplo præiret. Consulto per Pontificem Dominò Tribus Juda prima omnium arma capere iussa est. Itaque Judæi advocata in belli Societatem vicina Tribu Simeonis in Chananæos, Pherezæos & Jebusæos, qui hinc inde in Judæa hærebant, expeditionem suscipiunt. Ac primò acie vicerunt Regem Chananæum Adonibezec, cui postea capto manus pedesque præcidere, quòd ipso fatente constaret septuaginta olim viros Principes ab se captos pari supplicio fuisse affectos. Deinde ipsius Regiam Bezece aliæque munita loca expugnarunt. Exin ad muros Jerosolymæ cum Jebusæis, qui nuper Judæos & Benjamitas conjuratione facta ex urbe inferiore ejecerant, magna utrinque obstinatione dimicatum. Tandem capta est, & in ea flammâ ferroque sævitum; manente tamen in potestate Jebusæorum Sionis arce seu superiore Jerosolymæ civitate. Inde Caleb exercitum urbi Hebron admovit, ac Chananæos, occisis tribus fortissimis propugnatoribus ac gigantibus, ejecit, ibique reliquam vitam quietus transegit. Othoniel verò urbem Dahir cepit, earum gentium Academiam. Demum armis in Philistæos conversis tres urbes vi capiunt Gazam,

Judæi victis
Chananæorum reliquiis
sedes suas extendunt.
Judicium c. 16

zam, Aſcalonem, & Accaron; non tamen eos ita debellârunt, ut non cum tempore poſſent rurfus non ſolum caput erigere, ſed toti Iſraëli etiam graviffima bella inferre; veluti prædixerat Dominus. *N. c. 33. à v. 51.*

Cæteræ quoque Tribus terras ſuas à gentibus purgant. *Jud. 1. à v. 22. & c. 2.*

His fratrum ſucceſſibus animati cæteri in ſuis quique terris ad arma conclamant: ſed nec ipſi, licet ubique vincerent, veteres incolas cum Diis atque aris ſuis exterminârunt, contenti feciſſe veſtigales incredibili ſuo damno; nam quotidiana cum his gentibus conſuetudine cœperunt paulatim externos mores induere, connubia cum ipſis & fœdera jungere, ac demum profano ritu Idolis eorum ſacrificare. Quamdiu Joſue ac Seniores illi, qui noverant omnia opera Domini, adhuc in oculis erant, ſe ſaltem à cultu Deorum continebant, ac poſt eorum deceſſum morum diſciplinæque in ſummo otio immemores paulatim ad alia ex aliis vitia præcipites tandem in voraginem Idololatriæ, primò quidem in Tribu Dan & Nephtali, *Jud. c. 17. & 18.* deinde in aliis etiam Tribubus prolapsi ſunt. Impletumque eſt, quod Moſes moriturus populo prædixerat: *Novi, quòd poſt mortem meam iniquè ageris & declinabitis citò de via, quam præcepi vobis, & occurrent vobis mala. Deut. 31. v. 29.*

Ob Idololatriam Iſraelitarum à Rege Cuſan opprimuntur. *Jud. c. 3.*

Et ſanè occurrerunt; tanta enim impietate provocatus Dominus tradidit eos in manus Cuſan Regis Meſopotamiæ, à quo bello petiti, & in acie multos amiſerunt, & oppidatim infeſtati, aut vi, aut deditioe in poteſtatem ejus venerunt. Tributis deinde iniquioribus gravati, & alias injurias ferre ſunt coacti per totos octo annos, tam inſolita quàm acerba ipſis ſervitute, qui hæcenus nonniſi vincere atque aliis imperare conſueverant.

Ab Othoniele liberantur abjecto Idololorum cultu. *Jud. c. 3. à v. 9.*

Tot mala à DEO Patrum ſuorum, quem ipſi tam turpiter deſeruiffent, fuiſſe profecta facile intellexerunt. Quare reſpiſcentes *clamaverunt ad Dominum*, cujus veniã atque auxiliò freti, Duce Othoniele contra Cuſanum armis inſurgunt, eoque cum ſuis in pugna oppreſſo, ſeſe in priſtinam libertatem vindicant. Exterminatã deinde per Othonielem Idololatriã, Deique cultu ac pietate inſtaurata deinceps rurfus in dulci otio ac pace vixerunt.